

ת"ד 5116/07 - מדינת ישראל נגד יוסוף מגיט

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

ת"ד 5116-07-15 מדינת ישראל נ' מגיט
תיק חיזוני: 236/2008

בפני כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מאשימה מדינת ישראל
נגד יוסוף מגיט
נאשמים

החלטה

בפני בקשה מטעם הנאשם לביטול כתוב אישום מחמת התוישנות או לחילופין בשל הגנה מן הצדק.

כללי

עסוקין בכתב אישום בגין אירוע מיום **6.5.2008** בו מיוחסת לנאים נהיגה בחוסר זהירות ולא תשומת לב מספקת בדרך (תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, הנעוצת באיש שבירת מרחק (לפי תקנה 49(א) לתקנות התעבורה) וגרימת תאונת דרכים שכתוכאה ממנו נגרמו נזק וחבלה (תקנה 21(ב) (2) לתקנות התעבורה וסעיף 38(3) לפקודת התעבורה).

טייעוני ב"כ הנאשם

לטענת ב"כ הנאשם בתיק התקיימו שלושה דיןונים של מענה ללא נוכחות הנאשם ואף מבלי שידע עליהם. ב"כ הנאשם ציין כי המאשימה לא הוכיחה שהנאשם זמין כדין ו/או שהנאשם זמין אך התקחן מלאתיצב לדיןון ו/או שפעלה ככל שניתן לאיתורו של הנאשם במהלך הדינונים בתיק בפני המותבים הקודמים.

לשיטת ב"כ הנאשם מדובר בעבירות מסווג חטא, אך גם אם יוכרע על ידי בית המשפט כי מדובר בעבירות מסווג עוון חלפו ממועד התאוננה ואף ממועד הגשת כתב האישום לראשונה בבית המשפט למעלה מ-5 שנים.

לטענת ב"כ הנאשם קיבל הנאשם, לראשונה, זימון לבית המשפט בדצמבר 2016.

ב"כ הנאשם הסביר, כי לא היה כל קושי לאתר את הנאשם אפילו שהנאשם התגורר בשכירות והחליף דירות, הוואיל

ונותר לגור באותו רחוב /או ברחוב סמוך בהפרש של מספר בודד של בתים והוא מוכר בסביבת מגוריו.

יתר על כן, על מנת להבטיח קבלת דברי דואר, דאג הנאשם לעדכן כתובתו במשרד הפנים ובנוסף עשה שימוש בתיבת דואר כ- 5 שנים.

הוסיף ב"כ הנאשם וטען, כי הנאשם עבד במשך שנים באותו מקום העבודה וכי מספר טלפון, שמסר בחקירותו במשטרת ביום התאונה- לא השתנה עד היום.

ה הנאשם לא ברוח, לא התחמק, ולא היה כל קושי לאתר אותו בין אם בעבודתו או באמצעותו קנו הטלפון שלו - כפי שהוא בסופו של דבר ע"י המשטרה בדצמבר 2016, רק אז נודע לו לטענתו, לראשונה על כתב האישום.

למען זהירותו הוסיף ב"כ הנאשם וטען, כי אם טענת ההטישות לא תתקבל- נכון את האישום מחמת הגנה מן הצדκ בשל השינוי הממושך שהל באיתורו של הנאשם לצורכי מסירת כתב האישום- שיופיע של כ- 7 שנים.

ב"כ הנאשם סבור כי בשל השינוי הרב, נגרם לנימוק נזק ראייתי ועינוי דין הויל ומסמכים -תמונה של כלי הרכב מההתאונה וחווות דעת שמאית היו בחברת הביטוח- שההaintם יכול היה להסתיע בהם להוכחת גרסתו, לא נשמרו עד היום בחברת הביטוח.

טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה התנגדה לבקשתו וגוללה בפני בית המשפט את השתלשות ההליך החל ממועד האירוע התואם את מועד חקירת הנאשם במשטרת, מועד הגשת כתב האישום לראשונה בתיק 8/1255, מועד המענה הראשון אשר נקבע לפני כב' הש' שלו, מועד מחייבת כתב האישום באיתורו של הנאשם, מועד חידוש ההליכים בתיק 13-11-8223 ע"י מوطב חליף- כב' הש' מאושר, שקיבל את יומנה של כב' הש' שלו וגם שם נמחק ההליך לאיתור הנאשם וממועד חידוש ההליכים ביולי 2015.

אין חולק על מועד האירוע ומועד הגשת כתב האישום המקורי.

לטענת המאשימה התקיימה קביעה בפני כב' הש' שלו למספר מועדים בין 2009 ל- 2010 וכי ב- 2010 נעשו מספר ניסיונות לאתר את הנאשם בכתבות **מצדה 1/35 באר שבע**.

כן נטען ע"י ב"כ המאשימה כי ב-2013 איתרה המאשימה כתובת נוספת של הנאשם שהביאה לחידוש ההליכים לביקשתה ע"י כב' הש' מאושר אשר קבע דין ליום 14.1.22, אליו זמן הנאשם בהחלטה מיום **13.12.15 בתיק 8223-11-13**.

ביום הדיון לא הייתה התייצבות של הנאשם או מי מטעמו, גם לא הייתה אינדיקטיה לגורל הזמנה והתיק נמחק שוב ע"י בית המשפט.

לדברי ב"כ המאשימה נעשו מאמצים לאטר את הנאשם לפי כתובתו **בת.ד 3540 בבאר שבע** וההילכים חודשו בשלישית, **התיק קיבל מס' חדש - 5116-07-15**.

טענת ב"כ המאשימה, כי המאשימה פעולה ללא לאיטור הנאשם וכי מרוץ התיישנות נקטע נכון ניסיונות האיתור ופתיחה ההליכים בבית המשפט כל פעם מחדש, כולה מהפרוטוקולים.

ב"כ המאשימה צינה כי כל הכתובות שהיו בידי המאשימה היו של הנאשם ולא מוטעות, אך לא ברור לה מדוע במועד הדינום השונים, לא הייתה אינדיקציה לרשות הדואר מה עלה בגורל הזמנה.

באשר לטענה החלופית בדבר הגנה מן הצדק - סבורה ב"כ המאשימה, כי אין לקבל הואיל ואין התעمرות בנאשם ואף לא שיוי, נכון היזמונים החוזרים ונשנים שנשלחו לנאשם.

באשר לטענה כי הנאשם לא שינה את מספר הטלפון שלו עד היום וכי היה אפשרה המאשימה לאטרו באמצעותו, נתען ע"י ב"כ המאשימה כי טלפון אינו מהו זימון כדין ולכן לא ניתן להסתמך עליו.

סופה של דבר המאשימה ביקשה לדחות את טענותיו המקדימות של ב"כ הנאשם.

דין והכרעה

המסגרת הנורמטיבית להעלאת טענות ב"כ הנאשם מצויה בסעיף 149 (8) ו-(10) לחס"פ הקובלן כדלקמן:

149. לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם לטען טענות מקדימות, ובهن -
  - (1) חוסר סמכות מקומית;
  - (2) חוסר סמכות עניינית;
  - (3) פגם או פסול בכתב האישום;
  - (4) העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה;
  - (5) זיכוי קודם או הרשעה קודמת בשל המעשה נושא כתב האישום;
  - (6) משפט פלילי אחר תלוי ועומד נגד הנאשם בשל המעשה נושא כתב האישום;
  - (7) חסינות;
  - (8) התיישנות;

(10) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתרה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

התשנות עבירה - הכלל וחיריגי

עסוקין בטענת התשנות בהליך הפלילי. על השוני בין התשנות בהליך פלילי להליך אזרחי עמד בית המשפט בע"פ 290/63, בעמ' 580, שם נקבע :

"קיים הבדל רב בין התשנות האזרחים והתשנות הפליליות.
הראשונה היא זכותו הפרטית של הנאשם, השנייה היא עניינו וקניינו של הציבור. ההנחה היא כי לאחר שעבר זמן מסויים, וההתרגשות הציבורית חלה או חלה, מן הראי 'לשכוח' את מעשה העבירה ולא לטפל בה עוד".

בבג"ץ 122/73 [2], בעמ' 264, התייחס השופט ויתקון המנוח לבעה במילים אלו:

"כאן אני רואה צורך להפריד, קודם כל, בין המשפט הפלילי לבין האזרחי".

למשפט הפלילי יש שיקולים משלו, שיקולים שאינם רלוונטיים לגבי המשפט האזרחי..."

מאייד גיסא, עמד השופט ח' כהן על הצורך לנ هوג במשפט הפלילי הגנותםירבית כלפי

הנאשם, שהוא ימצא מקופח בזכותו קייפות ממשי או אולי אפילו מדומה".

[ע"ז: ע"פ (ת"א) 1089/92 ברקוביץ' נ' איתנים ואח' (4.3.93)].

תכליות שונות עומדות ביסוד מוסד התשנות בפליליים, ובשל כך קבוע החוק תקופות קבועות ממועד ביצוע העבירה על פי סוגיה.

הכל בדבר התשנות עבירה משמעתו כי **משחלפה תקופת התשנות הקבועה בחוק לעבירה, לא ניתן להעמיד בגינה לדין.**

סעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982

(א) בגין הוראה אחרת לענין זה בחוק אחר, אין להעמיד אדם לדין בשל עבירה אם עברו מיום ביצועה

(1) בפצע שדין מיתה או מאסר עולם - עשרים שנים;

(2) בפצע אחר - עשר שנים;

(3) בעoon - חמיש שנים;

(4) בחתא - שנה אחת.

(ב) בעבורות לפי ..... - אין התיישנות.

(ג) בפצע או בעoon אשר תוך התקופות האמורות בסעיף קטן (א) נערכה לגבייהם **חקירה על פי חיקוק** או הוגש כתוב אישום או התקיים הליך מטעם בית המשפט, **יתחיל מנין התקופות מיום ההליך האחרון בחקירה או מיום הגשת כתב האישום או מיום ההליך האחרון מטעם בית המשפט, הכל לפי המאוחר יותר.**

מרוץ התיישנות לגבי עoon או פצע מתחל ביום ביצוע העבירה ונמשך עד לסיום התקופה **אלא אם נפק** בשל **התרחשות "איירוע מנתק"** והוא יכול מחדש עד לסיום התקופה, משמע התקופה שחלה עד לאיירוע המנתק נמחקת לחלוטין לא חלה כלל (ו). קדמי, **על סדר הדין בפליליים**, חלק שני, הליכים שלאחר הגשת כתב אישום חלק א' בעמ' 1320.

נטול ההוכחה

מאחר שנטענה טענת התיישנות על ידי ההגנה על התביעה היה להוכיח, כי זו לא התקיימה וכי התקיים או התקיימו ארועים/ים מנתקים.

מהו איירוע מנתק

חקירה- ובלבד שמדובר בחקירה שנועדה להוכיח את התביעה הפלילית בקשר לעבירה. הגשת תלונה כשלעצמה אין בה משום פתיחת חקירה. איסוף מידע גרידא או בירורים מוקדמים שאין בהם עשיית פעולה חקירה ממשית אינו הליך رسمي של חקירה.

יש להבחין בין פעולה חקירה ממשית לבין הליך מנהלי גרידא - הכנה לקרהת חקירה שאינם איירוע מנתק.

הגשת כתב אישום- או הליך בבית המשפט

לענין הגשת כתב האישום צריך שהגשת כתב האישום תהיה על בסיס נאות של ראיות.

ובאשר להליך בבית המשפט - מן הדין שהוא הליך ממשי ולא הליך סרק המועד לקדם את פני התיישנות.

הנטל- התביעה נושאת לנטול ההוכחה שהעבירה נשוא כתב האישום לא התיישה, ואם סבורה כי חל איירוע מנתק שהביא לתחילת התקופה מחדש עליה להוכיחו.

בע"פ 4745/97 בוני הבירה בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל מונה בית המשפט העליון את הטעמים להחלטת התקישנות בפלילים, כפי שנקבע בגב"ץ 6972/96 התנוועה למען איקות השלטון נ' היומ"ש ואח':

הטעם הראשון להחלטת התקישנות בפלילים הוא טעם השכחה והמחילה. טעם זה מבטא את היבט הציבורי, הינו כי "בחלוֹף הזמן, הולך וגובר העניין הציבורי שבהעמדת העבריין לדין, עד שניהול ההליך הפלילי מתיתר" ...

הטעם השני להсадר התקישנות מוגדר כ"זכות לסיום מהיר של ההליך הפלילי על כל שלביו".... זכות זו נעוצה באינטרס הפרטי של העבריין לשחרר ביום מן הימים " ממורא מיצוי הדין עמו"....

הטעם השלישי... להתקישנות עבירות פליליות, הוא הצורך בבירור האמת. טעם זה משקף את החשש כי "בחלוֹף הזמן תאבנה ראיות או שיעומם זיכרונות של עדים... [ו]תחלש יכולתו של הנאשם להוכיח את חפותו..." ...

הטעם הרביעי והחמישי מוגדר כתעם תועלתי, שימושו, "...שהתקישנות ממראיצה את רשות האכיפה לשימוש באלימות יחסית את הטיפול בעירות, ולא לדחותו. האינטרס הציבורי של מלחמה יעילה בפשעה דרש שמלאכת אכיפת הדין הפלילי תבוצע במהירות.." ..

סוגי העבירות בכתב האישום

הסגור טען, כי יש להתייחס לכל עבירה בכתב האישום בנפרד לצורך מנין התקישנות, טענה זו נדחתה.

اכן הנאשם הוואשם באחריות לתאונת דרכים , לכארה, בשל נהיגה בחוסר זהירות לפי תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, כאשר זו נעוצה באין שמירת מרחק - לפי תקנה 49(א) לתקנות.

כל אחת מהעבירות אם עומדות באופן עצמאי **לא תאונת דרכים** הינה מסווג חטא, ואולם, חוסר הזהירות הנטען בכתב האישום גרם **لتאונת דרכים** בגין איירעו נזקים לכלי הרכב המעורבים לפי תקנה 21(ב)(2) וחולות של ממש לניגת המעורבת לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

המדובר בחבלות קשות בדמות חתכים בפנים ובברך שנתפרו, קונטוזיה ראייתית, שבר בקלקנאוס, שבר בפרגמנט בגוף חוליה עליון C7, שבר למין ופדייל ב- C6 .

איורע התאונת הינו אחד נסיבות התאונת ותוצאתה הן פרי אותו ארוע.

סעיף 239(א) לחס"פ שכורתה מסירת הودעה בעבירות תעבורה קובע:

" עברה שנה מיום שבוצעה עבירה לפי פקודת התעבורה או לפי התקנות לפיה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנوعי (נסוח

חדש), התש"ל-1970, **שלא גרמה לתאונת דרכים**, בה נפגע אדם או ניזוק רכוש, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בענייניה הזמנה למשפט לפי תקנה 38 לתקנות סדר דין פלילי, התשל"ד-1974, אלא אם כן, תוך אותה תקופה, הזמן החשוד ביצוע העבירה לחקירה, או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה; ... "

בעניינו, הנאשם קיבל כתב אישום המהווה הזמנה לדין, כתב אישום זה כולל את פרק העובדות ו-4 הוראות חיקוק המიיחסות בהתאם לעובדות, נסיבות קרות תאונת דרכים ותוצאותיה.

לא מדובר בנסיבות תנואה נפרדים על כל עבירה במנוגט מהתאונת דרכים.

אםنعم אם היו בוחנים כל עבירה בנפרד, ללא קשר לתאונה ותוצאותיה, שתי הוראות החיקוק הראשונות הנוגעות לחוסר הזהירות ואי שמירת המרחק מסווגות כעבירות חטא, ואולם, במקרה דין העבירות אין עומדות לבדוק במנוגט מאירוע התאונה **ולא ניתן לנתק את חוסר הזהירות מקרות התאונה ותוצאותיה**.

גם המחוקק קבע, כי קשר בין העבירה של נהיגה בחוסר זירות לתאונות דרכים משנה את סוג העבירה ומידת העונש שיקבע בצדיה. ראה סעיף 2 לצו התעבורה (עבירות קנס), תשס"ב-2002*

UBEIRA SHEL NAGHA BACHOSER ZHIRUT **LA KASHR LATAONA/LUBEIRA NLOOT** MHOA UBEIRA MUSOG B'RIRAT MASHPAT, SHBETIDA NAKBU KNESS B'ZO UBEIRAT KNESS. BEREM, C'SHUSKIN B'UBEIRA SHEL NAGHA BACHOSER ZHIRUT, SHNEUBRAH **BKASHR** UM TAUONAT DRACIM ZO UBEIROT KNESS AIINO CHL ULIA.

העבירות שייחסו לנאשם בכתב האישום הן תולדת עובדות ונסיבות הקשורות במא התרטטה, לכארה, חוסר הזהירות של הנאשם, שגרמה לתאונת דרכים.

העבירות המיחסות בכתב האישום אין עומדות לבדוק, יש לראות כל אחת מהן **BKASHR** UM TAUONAT DRACIM, VAIN LEHFERID BINAHN BAOFEN MELAKOTTI LZORUR MININ TAKUFAT HATEIVSHONOT.

סיכום ביניים:

יש להתייחס לתקופת ההטיישנות בגין האירוע דין כמקשה אחת.

תקופת ההטיישנות בגין העבירות נשוא כתב האישום, בשימ לב לתוצאות הנהיגה היא זו שנקבעה לעבירה- **עוון - 5 שנים**.

מן הכלל אל הפרט

1. המזכיר בתאונה דרכים כתוצאה ממנה נפגע אדם חבלה של ממש- החריג הקבוע בסעיף 240 לחוק סדר הדין הפליליינו חל כאן, משמע חל הכלל של סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי(אי אפשר לשפט בהuder).
2. **התאונת התרחשה ביום 6.5.08.**
3. **הנאשם נחקר ביום התאונת 6.5.08 וכתוותו הייתה אז רח' מצדה 1/35 בבאר שבע.**
4. **כתב האישום המקורי בתיק 1255/08- לא סרוק, אולם עיון במערכת מעלה כי התקיק נפתח בבית המשפט ביום 17.12.08.**
5. **בתיק התקיימו 5 דיונים, בשלושה דיונים הוצאו צווי הבאה על ידי כב' הש' ג. שלו, אלא שהצווים לא בוצעו על ידי המשטרה ובכ' המשימה לא נתנה הסבר מדוע הצווים לא זכו לביצוע.**
לבסוף נמחק התקיק לאיתור ב- 10.10.26 ע"י כב' הש' שלו.
6. **ביום 13.12.13 חדשו ההליכים בתיק 3-11-13-8223 לאחר דיון שהנאשם אותו בכתובת חדשה: מבצע עובדה 8/37 בבאר שבע.**
7. **בדין שהתקיים ביום 22.1.14 מסרה ב"כ המשימה, כי אין אינדיקטיה בדבר אישור המסירה וביקשה למחוק התקיק לאיתור נאשם.**
כב' הש' א. מאושר נערר לבקשת התביעה וביטל כתב האישום לאיתור.
מתברר כי ביום 9.2.14, מספר ימים לאחר موعد הדיון, התקבל אישור מסירה לתיק האלקטרוני ממנו עולה, כי הזמנה שנשלחה לנאשם לכתובת מבצע עובדה 8/37 חוזרת בציגון "לא נדרש"/ איש לא נמצא בבית השוארה הוועדה.
8. **ביום 26.7.15 הוגש כתב האישום בפעם השלישייה- לתיק שבכותרת- 15-07-5116.**
9. **ביום 17.12.15 שוב נמחק התקיק לאיתור (לא היה בידי המשימה כתובות עדכניות של הנאשם כמתחייב מהחלטה מיום 15.10.15).**
10. **ההליכים חדשו** פעם נוספת בעקבות בקשה ב"כ המשימה, שדיווחה כי הנאשם זומן על ידה ליום 26.12.16.
11. **לציג, כי בפעם الأخيرة אותו הנאשם באמצעות שורה טלפון לטלפון שלו. בדצמבר 2106 יצרה משטרת ישראל קשר טלפוני עם אשת הנאשם לטלפון של הנאשם, שמספרו לא השתנה, היא נדרשה להגיע לתחנת משטרת, התיצבה וקיבלה לידיה הזמנה עבור הנאשם לדין שנקבע בעקבות חידוש ההליכים ל- 26.12.17.**

12. בתקופה הנוכחית מתגורר הנאשם ברוח' דרך מידה 5/194 בב"ש, לא הוכח אחרת.
13. **תיבת דואר** של הנאשם הינה כפי ש摹יע בכתב האישום - 3540 ב"ש, מספירה לא השנתה בשנים האחרונות, לא הוכח אחרת.
14. מקום עבודתו של הנאשם לא השנתה, לא הוכח אחרת.

סיכום ביניים:

nocach לשון החוקק והעובדה, כי כתב האישום הוגש לבית המשפט מספר פעמים, יש מועד הגשת כתב האישום והליכים, שהתקיימו בבית המשפט כדי להוות אירוע המנתק את תקופתהתאיישנות.

לענין הליכים שהתקיימו - בתיק המקורי התקיימו מספר דיןונים והוצאו מספר צוין הבאה ע"י בית המשפט, התיק נמחק לאייתור בחלוף כשנתיים ממועד הגשת כתב האישום. הליכים **חודשו בדצמבר 2013 והתקיימים דיון ביום 22.1.14** גם בתיק 13-11-8223 טרם מהיקת/ביטול כתב האישום שוב - לצורכי איתור הנאשם.

במצב דברים האמור, **תקופות שלפלו** מיום מועד העבירות (החווף ליום החקירה) עד ליום בו התקיים היליך האחרון 22.1.14 וטרם חידוש הליכים פעם נוספת, נמחקו.

מכאן, יש למנוט את תקופתהתאיישנות מחדש מיום 22.1.14 [ע"ז: קדמי לעיל, בעמ' 1320].

כתב האישום הוגש שוב בתאריך **26 יולי 2015**, התקיים היליך והוא שוב נמחק לאייתור ב- 17.12.15.

הוא אומר, שוב חל אירוע מנתק ותקופה שלפלו מיום מחיקת כתב האישום ביום **22.1.14 עד ליום חידוש הליכים פעם שלישי ביום 26.7.15** אינה נמנית במנין **תקופתהתאיישנות**.

מרוץ התאיישנות -

מרוץ התאיישנות החל ביום ביצוע העבירה/חקירה, אך נפסק עם הגשת כתב האישום, הן בתחילת היליך והן בהמשך לאחר מחיקתו ובהמשך חידוש הליכים מספר פעמים.

בבית המשפט התקיימו הליכים, כמופורט לעיל ועל כן היו מספר אירועים המנתקים/קוטעים את מרוץ התאיישנות. סופו של דבר-חידוש הליכים בפעם الأخيرة, בעקבות איתורו של הנאשם וזמןנו לדין **26.12.16**, מצויים בתוך **תקופתהתאיישנות**.

טענת ההגנה לתחולת הגנה מן הצדוק - כתענה שלופית לביטול כתב אישום.

צדוק ב"כ הנאשם, כי בעבודת המאשימה הנוגעת לאיתוו של הנאשם נפלו מחדלים, ואולם אין בהם כדי להביא לביטול כתוב האישום.

మחדלי המאשימה וחולוף הזמן מהווים שיקול שב"כ הנאשם יוכל להסתמך עליו בהמשך ההליך.

במסגרת ההליכים שהתקיימו בעניינו של הנאשם, יש ליתן הדעת לאישור מסירה מיום 19.1.14 שוחרר לתיק ביום 9.2.14.

אישור זה מלמד, כי לפחות מינואר 2014 קמה החזקה, שאחת ההזדמנויות הגיעה לעידה והנאשם, מטעמים השמורים עמו, לא דרש את דבר הדואר והוא לא הפריך חזקתו המסירה במקרה דין ולא הוכיח, כי או קבלת דבר הדואר אינה נועז בהימנעותו מלקלבו.

ואולם אין בכך כדי לפרט מסקירת התנהלות המאשימה.

התנהלות המאשימה

על אף גלגולו של ההליך **וחולוף הזמן ממועד האירוע**, ועל אף שידוע למאשימה, כי עסוקין באישום שחלים עליו כלל ההליך הפלילי הרגילים לפי סעיף 126 לחס"פ וכי לא ניתן לשפט בהעדר על בסיס חזקתו המשלוched בדואר רשום הקבועה בתקינה 44א לתקנות סדר דין פלילי, המאשימה לא טרחה לבצע פעולות אקטיביות או אינטנסיביות לאייתור הנאשם.

חלפו כ- 7 שנים עד אשר נזכרה המאשימה להתקשר למספר הטלפון של הנאשם, אשר היה מצוי בחזקתה ממועד האירוע ולא השתנה, כדי לאתר אותו.

המאשימה לא ניסתה לבצע המצאה באמצעות משטרת גם לאחר מחיקת כתוב האישום בפעם הראשונה, לצורך אייתור.

הכתבת המקורית שהופיעה בכתב האישום - מבצע עובדה 1/35 באר שבע.

הכתבת שעודכנה למבצע עובדה 8/37 (בנייה המצויה בסמכות לכתבת המקורית), הופיעה גם בקובץ נהגים במשרד הרישוי ב- 14.1.14 כך עולה מהפרוטוקול, ולא נסתר.

הנאשם עבד במקום מסודר שלא השתנה מיום התאונת ועד היום.

כאמור, מספר הטלפון שלו לא השתנה- ואף שזימון טלפון אינו זימון כדין - ניתן היה לבדוק את כתובתו ולאמתות אותה,

זה מכבר, אם המשטרה הייתה מתקשרת למספר הטלפון שנמסר ע"י הנאשם כבר במהלך חקירתו במשטרה.

המדובר בפעולות איתור פשוטות ויעילות, הראייה שפעולות התקשרות שבוצעה למספר הטלפון של הנאשם בדצמבר 2016 היא זו שהביאה, בסופה של דבר, להתייצבות אשת הנאשם במשטרה לצורך קבלת הזמנה עבור הנאשם, בגין התייצב הנאשם בבית המשפט.

אף שהנאשם מתגורר בשכירות, נראה, כי דאג להחזק תיבת דואר ככתובה למסירת מכתבם - כדי להבטיח קבלת דברי דואר באופן שוטף.

תיבת הדואר לא השתנתה, עובדה זו לא הופרכה ע"י המאשימה.

צווי הباء שהוצאו ע"י בית המשפט לא בוצעו ע"י המשטרה אף שהביצוע הוא אינטראס של המאשימה.

המאשימה לא תיעדה /או לא מסרה על תרשומות הנוגעות לניסיונות ביצוע צווי הباء ואשר יכולים לשפוך אוור על נסיבות אי הביצוע.

נראה, כי הנאשם לא נעלם ולא הערים קשיים על איתורו, ואולם אין במחדרי המאשימה להביא לבטולות האישום ולאין את ההליכים שהתקיימו או לאין את המחדר שנפל בהתנהנותו של הנאשם מנע מלדרוש דבר דואר (הזמןה לדין) שנשלחה אליו בדואר רשמי, כפי שיוסבר להלן.

בית המשפט עיין בכל התקיימים הנוגעים לכתב האישום.

עjon בתיק 13-11-8223 מעליה כי ביום הדיון - 22.1.14 - לא הייתה אינדיказיה לגורל הזמן שנשלחה באמצעות הדואר.

אישור המשירה שמצו היום בתיק חזר ונسرק לתיק ביום 9.2.14, ימים ספורים לאחר מחייקת התקיק. מהאישור עולה כי ניסיון רשות הדואר לזמן הנאשם לא צלח, כי איש לא היה בבית והושארה הודעה בנוסף צוין כי דבר הדואר "לא נדרש".

לכארה, הנאשם התרשל כאשר נמנע מלדרוש את דבר הדואר.

توزאת המשלו בדואר רשום מעבירה את הנטול לכתחפי הנאשם להוכיח, שאי קבלת דבר הדואר על ידו לא היה נועז בהימנוו מלקבלו.

בית המשפט העליון עמד על משמעות תוצאה משלו הזמנה לדין בעבירות תעבורה כשאשור מסירה חוזרת בצוין "לא נדרש" וקבע, כי קמה חזקה מסירה לפי תקנה 44 לתקנות סדר דין פלילי גם כשעסקין בעבירות מסווג הזמן לדין [רע"פ 3202/16 אבי בן נחום נ' מ"י(18.5.16), רע"פ 3698/17 יוסופובני מדינת ישראל (7.5.17)].

בית המשפט עיר לכך שבioms הדיוון - אין התייחסות מצד התביעה לאישור זה, כפי הנראה בשל כך שלא היה בפניה /או בתיק האלקטרוני באותו מועד.

ואולם, משהו עלתה לאחרונה טענה בדבר התביעות ע"י הנאשם הרוי שגם האישור הנ"ל מסיע למאשימתה הן בהפרצת הטענה והעברת הנTEL המוטל עליה להוכחת, כי חל אירוע חריג המנתק את מנין תקופתהתביעות, כחיזוק נוספת לאירועים המנתקים שהתקיימו בעקבו הגשת כתב האישום וההילכים שהתקיימו, והן לדוחית הטענה של הגנה מן הצד כתיעון לבטול כתב אישום.

אם הנאשם לא היה מתחמק מלקלבל את דבר הדואר האמור ניתן לקדם את ההליך זה מכבר עוד ב-2014.

באשר לטענה כי נגרם לניגר נזק ראוי ואין בידי היום, היכולת להשג מסמכים (תמונות) מחברת הביטוח לעניין היקף /או מידת הנזקים לכלי הרכב - יש לזכור כי בשלב מוקדם של ההליך הטיעון כשלעצמו, אינו מסיע להגנה להביא לבטלוות האישום.

עסוקין בתאונות דרכים שאירעה, לכארה, בשל אי שמירת מרחק.

על הנאשם להוכיח כי תמונות הנזק נחוצות להגנתו ולצורך כך יש לשמעו ראיות.

על כן גם טענה זו דינה להידחות בטענה שנועדה להביא לבטלוות האישום.

כפי שצינו לעיל, אין לדוחית הטענות כדי לאין כליל את השפעת מחדלי החקירה על שלב מתקדם יותר של ההליך, מחדלי החקירה וחולף הזמן הם שיקולים שבית המשפט ישקל בהמשך (למשל בשלב הענישה, אם יורשעו).

ברור, כי אם המאשימה הייתה פועלת באופן אינטנסיבי יותר בסמוך לאחר מועד הדיון בו נמחק כתב האישום בפעם השנייה, לא היה כל מניעה להתחקות אחר הנאשם מוקדם מהמועד בו אותר בפועל.

סוף דבר

טענותיו המוקדמות של הנאשם נדחוות והוא מוזמן להשיב לאישום.

שאלת ההוצאות תיבחן בסיוםו של ההליך.

ניתנה היום, ב' אב תשע"ז, 25 יולי 2017, בהעדר הצדדים.

